

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Cap. 1. Regni Macedonici Historica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

CAPVT PRIMVM.

Regni Macedonici Historica.

MACEDONIÆ regnum ante Philippum Alexandri patrem angustum fuit, & vix vltra Macedoniam extensum, ac sæpe Barbarorum excursionibus patuit. Philippus hoc amplificare cœpit, eique primùm adiunxit Thessaliam, cuius vsus equitatu, partem Epiri occupauit, sicut & Thraciæ. Verùm totius Thraciæ subactæ gloria, eius filio Alexandro referuabatur, cuius virtute non modò Græcia, sed & tota Asia, & pars Africæ Macedonibus succubuit.

§. I. *Macedonia.*NVMERVS I. *Nomen.*

LIVIUS lib. 40. ait primò PŒONIAM vocatam esse, *videlicet à Pœonibus populis, qui ad Rhodopen accolunt.* Deinde ÆMONIAM; ac denique MACEDONIAM. Quod extremum nomen à Macedone quodam profectum volunt, de cuius origine varij varia tradunt. Ex Berofo, & Iustino priùs est dicta ÆMATHIA, quàm Macedonia, ab Æmathione rege. Colligitur etiam ex Plinio dictam esse PIERIAM: ac postremò MACETIAM, vt vult Eustathius à Macetiâ, eius portione.

Obseruabis hîc diligenter, aliquando Macedoniam cum Thessaliâ confundi: quare mirum non esse si eadem Thessalia, aliquando Æmathia, & Æmonia nuncupetur.

NVM. 2. *Quantitas.*

Latitudo eius desumitur à montis Orbeli iugo, ad montem Pin-dum: estque iuxta positiones Ptolemæi 2000. stadiorum.

Longitudo à Dyrrhachio ad montem Atho 2500. stadiorum.

NVM 3. *Qualitas.*

HÆC regio nobilissimos equos aluit. Quare Rex ad urbem Pel-lam triginta equarum millia, & trecentos emissarios equos habuit.

Feris quoque refertissima fuit, ideoque Macedones venationi deditissimi fuère.

Fodinas quoque auri nobiles habuit; ex quibus ut ex Thracicis, Diodoro teste, Philippus quotannis mille talenta sibi confecit, quibus diuitiis vicinos subegit.

N V M. 4. *Mores.*

DEDITISSIMI erant venationi Macedones. Quare testatur Hegesander neminem apud eos inter conuiuas discubuisse, nisi extra retia Aprum confecisset. Vnde Cassander anno ætatis 35. vescebatur priuatim apud patrem, quoniam hoc certamen nondum absoluere potuisset. Si quis Regi tetendisset insidias, ipse cum omnibus propinquis necabatur. Reges tamen suos non adorabant, sed ei tantum submittebant sese, ut ex Curtij lib. VI. discimus. Matrimonia sic contrahebant: panem gladio diuidebat sponsus, eumque sponsus & sponsa attingebant. In bello utebantur armis exquisitis, ac ferè deauratis, ut ait Plutarchus in Æmilio. Nihilominus in castris seuerissimè vivebant: *fatigatis humus cubile, cibus quem occupant satiat, tempora somni arctiora, quam noctis*, inquit Curtius lib. 3. Eorum Phalanx terribilis erat, in quâ *heret pede pes, densusque viro vir*. Constabat ex 8. millibus peditum rigens hastis vndequaque, & in Rhombum disposita. De euolutione Macedonicâ, legantur rei militaris scriptores. In castris si quis furatus esset ab obuio quolibet occidi poterat, item & qui ordinem deseruisset *Arrianus* lib. 4. Militiæ tam periti milites quàm duces. Fuit quondam lex apud illos, ut qui hostem in bello non occidisset capistro ligaretur, ex *Aristotele*. Conuiuia magna celebrabant, ut ex *Athenæo* liquet lib. 4. de nuptiis Carani. Sub initium conuiuij sæpe se inebriabant, & hinc ferè matrimonia sua contrahebant, *Curtius* lib. 8. Inter Deos summo cultu venerabantur Dianam, item & Herculem ex quo suos Reges oriundos putabant, vtrumque habes ex *Plutarchi* Æmilio.

N V M. 5. *Politia.*

MONARCHICVS status in Macedoniâ fuit: Rex primus si velimus omittere fabulas Caranus, qui Argis profectus occupauit Regnum. Ab eo oriundus decimus sextus Philippus, secundus nomine, cui celebritatem suam hoc regnum debet, quam postea filius eius Alexander huius nominis tertius per orbem vniuersum sparsit. Post Alexandri interitum varias expertum vices in Perseo superato atque triumphato redactum est à Romanis in formam

prouinciæ, & in quatuor partes distributum, cum totidem legionibus in eius custodiam relictis. Quomodo autem sub Imperatoribus posterioribus sit administrata Macedonia, diximus ex Notitiâ Imperij libro superiore.

§. 2. *Thessalia.*

N V M. 1. *Nomen.*

DICTA est THESSALIA à Thessalo quodam, de quo non conueniunt scriptores; Strabo enim filium Æmonis hunc facit: alij patrem eiusdem Æmonis, cuius filium Phthium fuisse volunt, unde regio Phthiotis, quam tamen Stephanus à Phthiâ muliere, alij à Phthio Neptuni, & Larissæ filio appellatam malunt. Velleius Paterculustamen lib. 1. à Thessalo Thesprotio Thessaliam nuncupatam ait, qui Achæorum pulforum ex Peloponneso Dux, auctor eis fuit occupandæ telluris Pelasgorum. Dicta ergo fuit etiam

PELASGIA à Pelasgis populis barbaris, vagis, & immanibus, qui agrum à Peneo Fl. ad Thermopylas incoluerunt, & *Pelasgicum Argos*, appellauerunt, dicti aliter Myrmidones, Hellenes, & Achæi. Item etiam olim dicebatur

PYRRHOEA à Pyrrha Deucalionis vxore, vt vult interpres Apollonij. Addit Strabo lib. 9. olim in duas distributam esse partes tempore Deucalionis, eique meridionalem partem obtigisse, quam de matris nomine *Pandoram* appellauit, alteram *Ænonie* nomen habuisse.

N V M. 2. *Populi.*

PRÆCIPVI, & celebratissimi apud scriptores sunt Pelasgi, Myrmidones, Magnetes, Lapithæ, Centauri, Minyæ: item etiam Dolopes, qui commodius in Epirum reiciuntur.

PELASGI à Pelasgo Argiuo nomine accepere, ait Staphylus, qui cum in Thessaliâ confedisset eam de suo nomine dixit. Eustathius eum Æmonis & Larissæ filium facit, & ei fratres tribuit Phthium, & Achæum. Fortè idem est cum eo, cuius meminit Pausanias, qui primus tuguria & ciborum meliora genera dicitur inuenisse, sed de his accuratiùs Num. 5.

MYRMIDONES primùm in Æginâ Insulâ nati ex formicis vt

docent fabulæ; vt historia, in antris delitescentes. Ab iis omnes Thessalos appellatos Myrmidonas asserit Philostratus, olim magni nominis, quoniam Achillis comites extitere. Dicebantur aliter *Γεγυροι*, vt dicemus parte secundâ huius libri.

MAGNETES incolæ Magnesiæ à Magnete filio Æoli sic appellati. Horum regio apud Flaccum *Magnes campus* nominatur, *Æmonta* apud Ouidium, vt credit Ortelius; apud Ptolemæum *Pteriam* & *Pelasgiam* comprehendit.

LAPITHÆ Pindum & Othryn montes olim incoluerunt, & Pyriouthou Principem agnouerunt. Tribuitur iis primus vsus fræni apud Virg. 3. Georg. *Frena Pelethronij Lapithæ*, &c. An sic dicti à Lapithea Periphantis filia, an à Lapithâ filio Apollinis & Stilbes, dubium est.

CENTAVRI montem Pelion accolebant, & castrum Nephelen, vnde fabulæ locus. Primi equos domuisse dicuntur, vnde quoque fabula. Dicti à Græco *κενταύροι*, quòd stimulo boues impellerent.

MINYÆ quoque Thessalis adnumerantur: Argonautarum filij à Strabone dicuntur *Μινυοί*: & verò à Poëtis Argonautæ ipsi Minyæ nominantur. Ita nuncupantur à Minyeo Thessaliæ fluuio qui postea dictus est Orchomenus. Alij malunt à Minyeo vrbe *Bæotia*, quæ item Orchomenus postmodum appellata est.

N V M. 3. *Quantitas.*

Latitudo ab ostio Ludia fluuij ad montem Oetam 775. stadiorum.

Longitudo à Breteccio monte ad Sepiam extreimam 1800. stadiorum.

N V M. 4. *Qualitas.*

HERODOTVS in Polyhymniâ, seu lib. 7. tradit, credi vulgò totam olim Thessaliam stagnum fuisse, & quamquam per eam flumina decurrerēt, nulla tamen habuisse nomina. Neptunum autem fecisse conuallem, per quam Peneus Fl. in mare deflueret; vnde fabulæ locum datum esse, Neptunum hîc terras quaterere: neque opus fuisse terræ motu, vt ostia Penei diducerentur. Plato autem, Seneca, & Athenæus asserunt Ossam, & Olympum montes terræ motu à se inuicem recessisse, & huic flumini ad mare viam aperuisse. Cæterùm quàm amœna deinceps fuerit Thessalia, & quàm ferax colliges ex loco quem vocant *Thessala Tempe* inter

prædictos montes quos Peneus interluit, quorum descriptionem habes apud *Ælian* 3. Vari. cap. 1. Item multa ex diuersis auctoribus collecta apud *Ortelium* ad calcem *Parergi*. Exinde factum ut loca peramœna omnia dicerentur *Tempe*.

Abundabat *equis* hæc regio, vnde & *Theffali* optimi equites habebantur: ideóque summopere affectata à *Philippo Macedone* *Theffalia*, ut ope equitum *Theffalorum* maiora moliretur.

Habuit etiam & *Auraria Metalla*, ut loquitur *Iustinus* lib. 8. quæ *Philippus* occupauit, iisque vsus est ut conflaret *Philippeos*, quibus *Græcos* labefactauit.

N V M. 5. *Origo.*

PELAGI origine *Arcades* nomen habent, vel à *Pelafgo* Rege, vel ita dicti sunt quasi *Pelargi*, hoc est *Ciconis*, quia turmatim per vrbes *Græcas*, atque *Barbaricas* quondam errauere. Et primum quidem habitauere *Achaicum* *Argos* propemodum sex ætates: deinde in *Æmoniam* *Ducibus* *Phthio* atque *Pelafgo* transierunt. Hic cum vixissent 6. quoque ætates, eiekti sunt à *Curetibus*, & *Lelegibus*, qui *Ætoli*, & *Locri* dicti sunt, pulsique secesserunt partim in *Insulam* *Cretam*, *Cycladas*, *Lemnum*, *Imbrum*, *Hestiotidem*, *Bœotiam*, *Phocidem*, *Eubæam*, *Hellepontum*, *Asiam*, vbi incoluere *Mœoniam*, partim ad *Dodonæos* consanguineos suos: quibus cum se graues viderent in *Italiã* transmisere, vbi & se *Aboriginibus* coniunxere. *Achæi* demum *Theffalo* *Theffalio* duce in *Pelafgorum* regionem commigrarunt, eamque cum de *Ducis* nomine dixissent perpetuam elegere sedem.

N V M. 6. *Mores.*

QUAM fuerint *Theffali* splendidi, atque diuites, inde potissimum intelliges, quod eorum deliciis maximè euocatos *Perfas* tradat *Athenæus*.

Primi omnium mortalium signasse monetam auream, & argenteam perhibentur. *Plinius*.

Magia quanto hic in vsu fuerit leges apud *Plinium*, lib. 3. cap. 1. vnde artes *Theffalæ*, & *Theffalicae artes* pro *Magiã*, & *Magis* vsurpatæ sunt. Harum *Magarum* hoc erat proprium, ut suis incantationibus de cælo *Lunam* detraherent.

Vfos fuisse *Theffalos* longiori stola, quæ postmodum à *Tragæ-*

discretenta est, vt tradit *Strabo lib. 9.*

Non licebat hîc Ciconias interimere, quoniam regionem à serpentibus purgant, inquit *Stephani Epitomistes.*

Thessalis πολυφαγία veteres omnes exprobrarunt, & turpissimam ingluuiem. Quare abiere in Prouerbum *καπανιγία*, hoc est *plaustralia frustra*, & Thessalia dicta est *ἐνδεσις*, hoc est *grande frustum*, ob carnes, quas in magna frustra & tricubitalia diuidebant. Vino deditissimos fuisse, innuunt Lapithæ, quorum conuiuia tumultus & rixarum plena, dederunt Parœmiæ locum. Quàm luxuriosi fuerint docet Laïs Meretrix, cuius vestibulum vino conspergere soliti erant, idcôque à Matronis Thessalicis interempta est.

Fraudulenti, & dolosi apud vicinos audiebant. Homerum popularem suum fuisse contendebant.

Præcipuos inter nobiles *Alcæades* appellabant. Equestrem militiam magni faciebant: Aciem in Rhombum efformabant, qui inde Thessalicus dictus est. Inuenisse equo fræna perhibentur Lapithæ. Centauri verò tam aptè equis insisterunt, vt eques cum equo vnum corpus constare videretur, vnde fabulæ de semiferis locus.

Pueri nobiles hîc deuouebant crines suos fluminibus, vt Achilles Sperchio.

Mancipia sua *Penestæ* appellabant: sed hi Penestæ plerumque dominis suis fuere ditiores, de quibus lege Aristot. 2. Polit. cap. 7.

NUM. 7. *Politia.*

NON est facile expedire antiquum Thessaliæ statum politicum, vt potè fabulis implicatissimum, de quo pugnantia leguntur multa. Quis enim hîc quidquam certi statuatur de Admeti regno cuius greges paut extorris Apollo? quis de Iasone, Pelia, Achille, vt prætermittam Phlegiam, Ixionem, Salmonem.

Thucydides lib. 4. ait Thessalos ex patrio instituto *δυναστία* potiùs, quàm *ισονομία* vsos esse. Et lib. 1. meminit Orestis filij Echecratidæ Thessalorum regis. Postea tamen instar Græcorum videntur in varias distracti Resp. vt colligitur ex 6. Hellenicæ Xenoph. Quando qui præerat urbibus *Τάγος* dicebatur, & ille *πρωτεύου* regere *Reipublicam*. Demùm Iason Tyrannidem occupauit, & exinde mutauere Tyrannos sæpe, non extinxere Tyrannidem Thessali; donec *Alcæades* Philippum Alexandri patrem

euocarunt, à quo primùm libertate donati, eâdem postmodum exuti sunt. Restitere tamen donec Alexander Magnus Thessaliæ Princeps electus regionem hanc sceptro Macedonico adiunxit. Deuictò autem Persco Rege in prouinciæ formam cum Macedoniâ transit.

§. 3. *Epirus.*

N V M. I. *Nomen.*

Ἐπειρος, vt vulgò scribitur, aut *ἡπειρος*, vt vult Stephanus, *continens*, quasi *ἀπειρος interminata*, propriè sumitur apud Homerum, vt ait Eustath. in 2. Iliad. pro eâ regione quæ est ultra Ithacam, & Cephalleniam. Olim quoque dicta est *ORICIA*, vt tradit Dionysius Afer ab Orico vrbe, & portu. Item & *DODONA* à Thrasylulo Historico asserit Homeri Scholiastes, à Dodone Iouis filiâ, nomine mutuato.

N V M. 2. *Populi.*

MOLOSSI primi populi huius tractus, à quibus & dicti canes ferocissimi, quorum veteres meminere.

CHAONES gens Thracia, & Barbara, vt ait *vetus interpret Aristophanis*: vel vt ait *Aristoteles* in Politicis ab Oenotriis populis originem traxere. Ab *hiando* sortiti sunt nomen, vt *interpret Aristophanis* asserit.

THESPROTII ita dicti à Thesproto Laocoontis filio. A Lycophrone, Alexander M. Thesprotius appellatur, ab Olympiade matre Epiroticâ.

AMPHILOCHI nomen accepere ab Amphilocho filio Alcmaonis. Apud eos defluebat fluuius Inachus in Ambracium sinum cadens, aut vt volunt fabulæ in Argiam arcanis cuniculis subiens in Inachum Argium.

ACARNANES olim in Pleurone vrbe Ætolix habitauerunt Homero teste, atque ita dicti quòd crinibus intonsi essent. Quia Curetes ex Eubœâ crines anteriores deponerent, ne caperentur ab hostibus: & cum hi Curetes in Ætoliam transmigrassent, vicinos sibi populos Acarnanes nuncuparunt. *Pausanias* tamen ab Acarnano Heroë dictos contendit: Stephanus autem & Plinius Acarnaniam prius dictam esse *Curetium*. Euocati sunt Acarnanes ab Amph-

phi-

philochis, & ab iis linguam Græcam didicerunt; ita *Thucydides*.

ATHAMANES: de his plura dicemus in Moribus, & Politia.

DOLOPES à quibus Climene ciuitas, Dolopis appellata est, & Regio. Hæc autem concessa est à Peleo Phœnici, cui & filium Achillem nutriendum commisit. Legatur *Homerus* 9. Iliados. Dolopiam urbem fuisse Scyronem tradit *Didymus* ad xi. Iliad. Dolopes autem fuere peritissimi fundibularij, vt tradit *vetus interpres Pindari*.

NVM. 3. *Quantitas.*

LONGITVDO Epiri à iugis *Acrocerauniis*, ad *Acheloi* fluuij ostia est 1700. stadiorum.

LATITVDO à *Leucade* extremâ ad *Pindum* montem 625. stadiorum.

NVM. 4. *Qualitas.*

ABVNDABAT olim Epirus bobus, ideóque *εὐβοτος* *pascuis* abundans nominata est, vt ait ex *Arriano* *Eustathius*. Qui etiam credit *Geryonis* boues non ex *Iberiâ*, sed *Epiro* abductos esse. Certè interpretes *Aristophanis* atque *Theocriti*, *Epiroticos* boues putant *Geryonis* *ἄπορος*. Hi porro boues erant admodum proceri, latis & amplis naribus, vnde notat *μεγαλοείους* dictos, & *λαείους*, à particulâ Græcâ *λα* intendente, vel à *Larino* bubulco. Iis autem nutriendis sufficiebant herbas montes interiecti inter *Macedoniam*, & *Thessaliam*, in quorum iugis campi patentes, & aquæ perennes. Eos *Pindari* interpres *επιρώνας* vocat à *Dodone* ad *Ionium* mare extensos.

Laudantur & canes ex *Chaoniâ* regione apud *Athenæum* *Molossi* dicti, prognati ex *Vulcani* cane animato, quem *ἀφουκτον* Poëtæ finxerunt.

Quàm fuerit Epirus populosa, & diues intelliges ex facto *Pauli Æmilij* apud *Liuium*, qui in eâ vno die 70. vrbes cepit quæ ad *Perseum* defecerant, ac mœnibus spoliauit; abducit 150. millia capitum cum tantâ prædâ, vt in singulos equites 400. denarij, in pedites 200. distribuerentur.

NVM. 5. *Mores.*

EPIROTÆ olim falsis carnibus non utebantur, vt tradit *Pausanias*.

Parall. Geogr. Tom. II.

XX

Omnes erant bellicosissimi; eorumque fortitudinem Romani probauere, atque demirati sunt.

Apud *Athamanes* vxores colebant agros, dum viri oues & boves pascerent; *Heraclides*.

Acarnanes nutriebant comam & fundâ peritissimè utebantur. Item optimi erant Pancratiastæ, & eorum primus imagine donatus est *Polycles*, operâ *Lisippi*, vt scribit *Pausanias*.

N V M. 6. *Politia*.

REGES Epiri ab *Æaco*, Rege Insulæ *Æginæ*, se prognatos gloriantur. Eorum primus memoratur *Pyrrhus* *Achillis* filius, cum regnum patrum perdidisset, dum distinctur Troiano bello. Aliquam tamen eius partem concessit *Heleno* filio *Priami* vnâ cum *Andromache* *Hectoris* vxore, videlicet *Chaoniam* prouinciam. *Heleno* successit filius *Molossus* in parte regni, quæ ab eo *Molossis*, aut *Molossia* nuncupata est. Eo sine liberis mortuo regnum occupauit *Piales*, vnde Reges Epiri propagati sunt. Famosi sunt *Arymbas* qui *Athenis* nutritus est, & eius filius *Neoptolemus* pater *Olympiadis*, & *Alexandri* primogeniti, qui in *Italiâ* cecidit: at eius secundogenitus *Æacides* *Pyrrhi* pater fuit, cuius operâ Epirotarum gloria viguit. Tandem *Macedoniæ* regno Regnum Epiri vnitum est, quo deleto Romanis cecidit. Nihilominus exinde memoratur Rex in *Athamaniâ*, qui à præfectis *Philippi* eiectus fuit. Quomodo autem Romanis ceciderit, & eorum auaritiæ patuerit, diximus in *qualitate* Epiri, vbi de eius diuitiis egimus.

§. 4. *Thracia*.

N V M E R V S I. *Nomen*.

Dicta est *Thracia* teste *Stephano* à Nymphâ *Titanis* filiâ, ex quâ *Saturnus* *Dolongum* filium suscepit. Hanc incantatricem fuisse ex *Arriano* docet *Eustathius*.

Antea vocabatur *PERCA* & *ARIA*, vt vult idem *Stephanus*; vt *Suidas* *ODRYSE*. *CRESTONA* apud *Lycophronem* vt censet *Tzetzes*; *SCYTHON* vt *Erithræus*, vnde *Scythonis vnda* pro mari *Thracio* apud *Quidium* legitur. De variis incolarum nominibus

lege Ortelium in Thesauro ad vocem *Thracia*, vt Thyni, Strymonij, Bardi, Dolongi, quorum veteres meminere. Neque putabis in scriptores mediæ ætatis irrepsisse mendum dum *Trachiam* pro *Thraciâ* leges.

N V M. 2. *Populi.*

COMMEMORABO præcipuos duntaxat, & quorum in scriptoribus crebrior mentio.

BESSI, gens latrociniis dedita vulgò *λῆσται* cognominati; ab Herodoto, & Solino Nesso flumini affiguntur; à Strabone, & Liuiio ad Æmum montem; inter vtrumque spatium eos collocat Eutropius, qui eorum urbem vocat Vscudamam, quæ postea Hadrianopolis: *πτερχοίται*, & *πτεράκωμοι*, apud Stephanum dicuntur. De eorum Principe Rabocento vide Tul. in Pison. n. 84.

DENSELETHÆ Thracum generosissimi, & Romanis addictissimi, quorum operâ C. Sentius prætor reliquorum Thracum vires, & arma elusit: sed laceffiti à Pifone Macedoniam Theffalonicam vsque depopulati sunt; vide Tullium loco suprâ laudato. Eorum regio postea Danthelctica nuncupata est.

MÆDI, apud Liuium, & Strabonem *Medi*, quorum vrbs *Tamphorina*; vicini erant Macedonibus, & ad hos transgressi, vt ait *Stephanus*, *μαῖδοὶ Ἰθυνοί* nuncupati sunt.

ODRYSÆ populi Thraciæ celeberrimi, à quibus Thracia dicta est Odryfia. Quid potuerint illi populi, & de eorum regibus apud Thucyd. lib. 2. discas. Circa Hebrum collocat eos Solinus: apud scriptores mediæ ætatis Hadrianopolis in Odryfis collocatur, sic locutus est *Metaphrastes*. Non possunt eorum assignari limites, quia olim latissimè regnarunt: ineptè recentior quidam eos ad Multuos ablegat.

N V M. 3. *Quantitas.*

AMPLISSIMI fuerunt olim Thraciæ limites, si quidem gens Thracum maxima post Indos dicitur apud *Herodotum*. *Plinius* eos ad Istrum vsque porrgit, *Appianus* necit Illyriis, *Ammianus Marcellinus* in Thraciâ Scordiscos locat. Versus Meridiem, alij ad Atho montem, alij ad fines Peninsulæ Pallenes promouent. Quidam ad Olympum montem quem Thraciæ, & Macedoniae limitem assignauit *Eratosthenes*: immo & ad Achaiam vsque atque Bæ-

tiam, vt ex *Thucydide* liquet. Hæc è obseruauit ne mireris si pleraque loca Thessaliæ, & Macedoniæ locari audias ab antiquis in Thraciâ, vt montem Othrym. Denique vltra Hellespontum Thraciæ nomen peruasit, siquidem pars Bithyniæ Thracia Asiatica apud aliquos legitur. Taceo hîc Cariam Thracicam, cuius *Pausanias*, & Thracas Sarapetas supra Armeniam quorum *Strabo*, meminere.

Hîc autem pressius Thracia & magis propriè sumitur, quatenus Strymone Fluuio à Macedoniâ, Æmo monte à Mæsia dispefcitur, quæ communior est veterum sententia. Rarior enim illa, quæ apud *Strabonis Epitomissem* legitur, os Fl. Nessi limitem esse Thraciæ.

LONGITVDO Thraciæ à connexionem Hæmi, & Orbeli Montium ad Byzantium 2500. stadiorum.

LATITVDO ab extremâ Chersoneso Thraciâ Anchialum vsque 2000. stadiorum: vtrumque ex *Ptolemaeo* colligitur.

NVM. 4. *Qualitas.*

A *Pomponio Melâ* describitur paulò incultior, & cælo, & solo, ideóque infœcunda, & frigida, nisi quâ mari propior est: item & eorum quæ feruntur malignè admodum patiens: pomiferas arbores hîc raras esse asserit: vitem frequentius tolerare, tamen fructus eius non nisi cultorum industriâ, & obtectu frondium maturare, atque mitigari.

POPVLOSAM describunt Thraciam veteres omnes. *Mela* feracem hominum maximè vocat; *Pausanias* ei primas post Galliam concedit in hominum frequentiam: Sic fortè intelligendus *Herodotus*, cum maximam hanc gentem post Indos docet.

VINI feracem arguit Lycurgi Regis factum: & quia canit *Homerus* vinum ex Thraciâ ad naues Achiuorum delatum esse. Et verò apud *Plinium* fit mentio cum laude vini Maronei; & vitiferam fuisse Thraciam circa Bibliam; hoc est Oesymnam, tradit *Athenæus*.

SALE carebant Thraces, & mancipia pro sale distrahebant; unde sale empti nullius precij serui nominati sunt.

AVRI FODINÆ erant in monte Pangæo, quarum meminit *Xenophon*; & circa Philippos, quarum mentio apud *Strabonem*. Fo-

dinas quoque Argenti hîc laudat *Instinus* à Philippo Macedone affectatas, ex quibus multum sibi pecuniæ confecit.

N V M. 5. Mores.

THRACES *asser* fuerunt, & *feroces*, ut omnes antiqui prodidere. *Florus* docet primùm captos catenas suas moribus tentasse.

Lugebantur apud eos puerperia, & primùm nati deslebantur. Putabant quidam eorum, animas immortales esse, alij mortales, & hoc satius esse iudicabant. Liberos suos ab infantiâ indurabant ad labores: quare colore fulvi, & cærulei à *Glem. Alexandrino* describuntur. *Homerus* comatos, *Pollux* in vertice crinitos, dixere: punctos habere vultus apud eos gloriosum iudicabatur.

Licet illorum aliquos caruisse vxoribus cecinerit *Homerus*, arguitur tamen à *Strabone*: & *Heraclides* in *Politiis* tradit quoslibet sibi tres, aut quatuor iungere, nonnullos etiam 30. sed iis tanquam famulis uti. Item mercede datâ quasi à parentibus locari, si non placeant mercede redditâ recipi à parentibus, easque cum reliquis liberis hereditatem adire.

Bellicosi erant Thraces omnes, ideóque eorum regio Marti sacra. Vtebantur in bello longioribus Romphæis, ut testatur *Liuius*; Cassides ex vulpinâ pelle conficiebant. Ex prædâ viuere gloriosum ducebant, item & otiosum esse, Agricola ab iis contemnebantur. Ibicumque non timent sanguinarios esse Thracas ait *Thucydides*. Ebrietati deditos asserunt omnes antiqui, & aut vino se inebriasse, aut Brito, quod potionis est illis genus apud *Athenæum* ex hordeo frugibusque confectum, aut certè seminibus in ignem iactis, quorum nidor hilaritatem parit, ebrietati similem; sic *Herodotus*, & *Mela*. Mel vino miscuisse docet *Plinius*: *Suidas* vini reliquum quod hauriri non posset in computationibus effudisse. Usque ad eò stupidos hîc fuisse populos memorant, ut ultra quatuor numerare, & numerata retinere non possent.

Deos colebant Martem, Liberum, Dianam, Mercurium & indigenam Deum *Plistorium*, sic *Herodotus*: addit *Amm. Marcell.* Bellonam; quibus ait *Eusebius*, homines immolasse antequam susciperent bellicam expeditionem. Cùm tonabat, aut fulgurabat, in cælum sagittas torquebant, Deo minantes, quia nullum esse præter suum credebant. Reliqua de moribus Thracum ex *Herodoto*, *Mela*, *Athenæo*, *Solino*, & aliis colliges.

NUM. 6. *Politia.*

MAGNA pars Thracum *αὐτόνομος* est, *suis legibus vivit*, inquit lib. 2. *Thucydides*: quidam tamen regibus parere, quorum nomina leguntur in fabulis. Illiusmodi fuere Lycurgus, Diomedes, The-reus, Rhesus, Polymnestor. Meminit iam laudatus *Thucydides*, Teræ qui pater fuit Sitalcis Atheniensibus amicissimi, qui primus Odrysarum amplificavit Imperium, & supra reliquos Thraciæ Reges, & Dynastas elatus est. Perit is in bello contra Triballos, ait *Diodorus Sic.* lib. 12. & conscripsit cccx. peditum millia, equitum millia quinquaginta. Postmodum, inquit *Iustinus*, Philippus Alexandri M. pater, electus à duobus Regulis arbiter, magnam Thraciæ partem occupavit: totam obtinuit eius filius Alexander. Perseuerarunt tamen aliqui Reguli vt ex Lysimachi rebus gestis liquet. Immo perdurarunt vsque ad Augusti tempora; qui ex occasione dissidij inter duos fratres in Thraciam irrupit. Sub Tiberio domiti, & triumphati Thraces per Popæum Sabinum: sub Claudio in prouinciæ formam Thracia redacta est. Antea tamen sic Thraces agnoscebant Reges suos, vt iis ex libidine tantum parerent, inquit *Tacitus* 4. *Annal.* Belligerabant duntaxat contra accolas, non contra exteros. Quantum autem copiarum educerent vidimus in Sitalce, cuius potentiam intelliges ex eo quod tradit *Diodorus Siculus*: videlicet eum quotannis vectigalium nomine supra mille Talenta collegisse.

CAPVT II.

Macedonia Geographica descriptio.

LIIVS libro 45. ait à Paulo Æmilio deuictam Macedoniam in quatuor partes diuisam esse, quas eò loci accuratè describit: & primæ quidem fuisse caput *Amphipolim*; secundæ *Thessalonicam*; tertix *Pellam*; quartæ *Pelagoniam*. Hanc diuisionem tibi proponimus, & in singulis populos, quorum in antiquis scriptoribus mentio.